

عنوان مقاله:

ملال و اطوار سوژه مدرن در شعر الیوت و بیژن الهی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش زبان و ادبیات فارسی، دوره 19، شماره 61 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسنده:

مریم رامین نیا - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه گنبدکاووس، ایران

خلاصه مقاله:

تی. اس. الیوت. شاعر و منتقد بریتانیایی- امریکایی به واسطه تکنیک های فرم و بیانی و مضمون پردازی، یکی از پیشگامان مدرنیسم ادبی دانسته شده است. دفتر «سرزمین و برآن» و «چهار کوارتت» شیوه و دوره جدیدی از فردیت و خودآگاهی در شعر را به نمایش می گذارد که در آن سوژه ارادی شعر به تجربه و درک عمیق تری از زندگی دست می یازد. نسبت سوژه مدرن الیوت با ابژه تماشاگری نه تنها بر شعر اروپایی تأثیر می گذارد بلکه الگو و منشا الهام شعر مدرن فارسی نیز می شود. بیژن آلهی «شاعر موج نو در دفترهای «جوانی ها» و «دیدن» نشان می دهد به شاخص های شعر مدرن نزدیک شده است. این پژوهش با تکیه بر آرا و شیوه نگارش مدرنیستی از دو منظر طرز بیان و درونمایه شعر این دو شاعر را بررسی کرده است. هدف بررسی نشان دادن تأثیرپذیری الهی از مولفه های شعر مدرن به ویژه شعر الیوت بوده است. نتایج پژوهش حاکی از آن است که الیوت و الهی به شیوه های شخصی سازی و غیرشخصی سازی، موقعیتانسان/ سوژه ای را به تصویر می کشند که در مرزهای خودآگاهی و فردیت باتنش ها و بحران های جهان مدرن روبه رو می شود و اندوه و یس خود را از تماشا و تجربه جهانی فاش می کند که با فرسودگی، تباهی و ویرانی نشان دار می شود. گرچه تصویر تباهی و مرگ در سرزمین و بران الیوت پربسامدتر از شعر الهی است و الهی بیشتر از الیوت در تمنای روشنی و امید برمی آید اما در نمای کلی، روشنی و امید در شعر الهی کارکردی حاشیه ای دارد.

کلمات کلیدی:

سوژه مدرن، ملال و اطوار، الیوت، بیژن الهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1556455>

